

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010316
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814010316.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2016 prejednal odvolanie obžalovanej

P. E.

nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom F. G. XXX, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/88/2014 zo dňa 23.10.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/88/2014 zo dňa 23.10.2015 bola obžalovaná P. E. uznaná vinnou z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako osoba, splnomocnená poškodenou H. V., nar. XX.X.XXXX, bytom F. G. XXX, uzatvorila v X. dňa 31.10.2011 za poškodenú H. V., ako predávajúcu, kúpnu zmluvu s kupujúcimi O. a D. I., pričom predmetom kúpnej zmluvy bol predaj nehnuteľností, nachádzajúcich sa v katastrálnom území F. G., zapísaná na LV č. XXX, vedenom A. úradom v K., Q. katastra X. - parcela č. XXX J. „E“ katastra nehnuteľností, vo výmere XXXX m², vyznačená ako orná pôda, a parcela č. XXX Registra „E“ katastra nehnuteľností vo výmere 1223 m², vyznačená ako orná pôda, za kúpnu cenu 24.199,- eur, pričom na základe splnomocnenia poškodenej zo dňa 27.10.2011 prevzala v X. od kupujúcich po podpise kúpnej zmluvy dňa 31.10.2011 prvú časť kúpnej ceny vo výške 10.000,- eur a dňa 2.11.2011 druhú časť kúpnej ceny vo výške 14.199,- eur, ktorú bola povinná odovzdať poškodenej H. V., z kúpnej ceny jej však obvinená odovzdala iba sumu 1.000,- eur a zvyšnú sumu vo výške 23.199,- eur poškodenej neodovzdala, prisvojila si ju a použila pre vlastnú potrebu, čím poškodenej H. V. spôsobila škodu vo výške 23.199,- eur.

Bola za to odsúdená podľa § 213 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 17 mesiacov, výkon ktorého jej súd podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Podľa § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona súd obžalovanej prikázal v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanú zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenej H. V., nar. XX.X.XXXX, v F. G., trvale bytom F. G. XXX, škodu vo výške 23.199,- eur.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý

odvolaním obžalovanej. V dôvodoch odvolania v prvom rade uvádzala, že nie je spokojná so zisteniami čo do skutkového stavu veci, nesúhlasí s konaním, ktoré rozsudku predchádzalo. Nepopierala nikdy, že poškodenej pomáhala pri predaji pozemkov, ale iným spôsobom, ako tvrdí poškodenej, ktorá neuvádza pravdu. Poškodenej mala vedomosť o reálnej hodnote nehnuteľností, ktoré predávala. Splnomocnila na predaj ju a toto bolo z iniciatívy poškodenej. Nespokojnosť poškodenej z jej konania sa prejavila až keď na poškodenej začal pôsobiť starosta obce. Konanie obžalovanej logicky vysvetlila, poškodenej dala všetky peniaze. Keby chcela podvodne konať, zabezpečí si od poškodenej potvrdenie. Ak by poškodenej nevyplatila sumu, mala by dostať prostriedkov na uhradenie svojich dlhov, avšak ani jeden jej dlh nebol splatený, a to ani len čiastočne, nič nerekonštruovala. Dáva do pozornosti výpoveď svedka V., ktorý popisuje ako poškodenej nedbalo hospodárila, požičiavala ľuďom peniaze, robila nákupy a aj on sám jej hovoril, aby si na peniaze dávala pozor. Poškodenej aj požívala alkoholické nápoje, čo mohlo tiež ovplyvniť jej pamäťové schopnosti. O predmetných pozemkoch starosta obce nemal vedomosť, o tomto mu obvinená osobne povedala na obecnom úrade. Starosta uviedol, že sa začalo hovoriť, že poškodenej predala pozemky a získala veľa peňazí, o tomto mohol mať vedomosť jedine od poškodenej. Sama poškodenej pripustila, že nechcela peniaze za predaj, a to naraz celú hotovosť, lebo sa bála, aby ju niekto neobral. Byva sama a tak nie je vylúčená možnosť, že o peniaze prišla aj inak. Obvinená spochybňuje závery znalca, že nezistil sklony ku konfabulácii, keď je zrejme, že poškodenej sa snažila predostrieť úplne iný priebeh ich prvého stretnutia. Podľa obvinenej okresný súd nerešpektoval názor krajského súdu prizvať znalca klinického psychológa. Na hlavnom pojednávaní sa súd uspokojil s výsluchom znalca psychiatra, ktorý odpovedal namiesto klinického psychológa, čím boli obmedzené jej práva na obhajobu. Prítom poškodenej priebeh odovzdávania peňazí, tak ako ho popísala obžalovanej nevykládala, vyjadrila sa len, že si nepamätá. U svedka V. nesúhlasí s vyhodnotením jeho osoby, ako objektívneho svedka bez bližšieho vzťahu k poškodenej, pretože svedok má k poškodenej nadštandardný vzťah. A to z dôvodu, že výmena starých spotrebičov za nové v domácnosti poškodenej je z jeho strany vykonávaná nad rámec jeho funkcie. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil prvostupňový rozsudok a vrátil vec súdu na pojednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie, a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

K námietkam obžalovanej ohľadom pravdivosti výpovede poškodenej odvolací súd uvádza, že na poškodenej bol vypracovaný znalecký posudok z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie. Po súhlase súdu bol k tomuto posudku pribratý ako konzultant aj znalec z odboru psychológie. V konaní pred súdom neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by vnášali pochybnosti do znaleckého skúmania. Znalec bol riadne na hlavnom pojednávaní vypočutý a zodpovedal otázky mu položené. Záverom skúmania bolo, že poškodenej je schopná správne vnímať, zapamätáť si a reprodukovať prežité udalosti a neboli u nej zistené tendencie ku konfabulácii, čo potvrdil aj znalec z odboru psychológie. V tomto smere odvolací súd teda nepovažoval námietky obžalovanej za dôvodné.

Ohľadom priznania sa obžalovanej k predloženiu falošného potvrdenia od poškodenej je potrebné uviesť, že obžalovanej priznala len to, čo jej bolo jednoznačne preukázané dôkazmi, ako je jednak výpoveď poškodenej, ale najmä znalecký posudok na predmetné potvrdenie z odboru písomného. Skutočnosť, že obvinená má dlhy, resp., že ich neuhradila, hoci mohla z peňazí za predaj pozemkov, ešte sama osebe nepreukazuje jej nevinu, resp. nepotvrďuje jej verziu, že peniaze odovzdala poškodenej. Naopak táto skutočnosť preukazuje, že mala dlhodobé finančné problémy, ako to vyplynulo z listinných dôkazov (viacero vedených exekučných konaní voči nej a jej matke). Teda, keďže bola osobou bez stáleho príjmu - mala práve motív bezpráčne si zaobstaráť peniaze na živobytie práve uvedenou trestnou činnosťou. Ak by pracovala riadne, boli by prednostne z jej príjmu riešené exekúcie a neuhradené dlhy.

To, že by mala poškodenej zle hospodáriť sice z dôkazov nevyplývalo, avšak ani táto skutočnosť by sama osebe nedokazovala nevinu obžalovanej. Zo spisu naopak vyplynulo, že ak poškodenej míňala peniaze, tak to boli väčšinou malé sumy na nákupy potravín a lieky. Nevyplývali žiadne jej finančne náročné operácie, resp. že by peniaze míňala nad svoje pomery. Tvrdenie obžalovanej, že poškodenej požívala

alkohol, a preto si niečo nemusí pamätať, sa ničím nepreukázalo, a bolo by istotne zistené aj znaleckým skúmaním jej osoby znalcom z odvetvia psychiatrie. K námietke, že okresný súd nerešpektoval názor krajského súdu na pribratie znalca z odboru psychológie je potrebné uviesť, že krajský súd neuviedol vo svojom rozhodnutí, že je potrebné pribrat' znalca z odvetvia psychológia, ale že by takýto posudok úzko súvisel so zisteniami znalcov z odvetvia psychiatria, a až po ich posudku bude potrebné pribratie znalca zväžiť, čo aj prvostupňový súd urobil. Aj odvolací súd dospel k záveru, že znalecké skúmanie znalcom psychiatrom je postačujúce na vyhodnotenie výpovede poškodenej, navyše ak bol pribratý ako konzultant k uvedenému posudku psychológ. Ohľadom namietaného nadštandardného vzťahu starostu obce k poškodenej žiadne okolnosti zistené neboli, ale odvolací súd má za to, že k povinnostiam starostu obce patrí aj starostlivosť o všetkých občanov obce, najmä však občanov starých, osamelo žijúcich, či bez bližších príbuzných. Vedomosť starostu ohľadom vlastníctva nehnuteľností poškodenou je prirodzená a vyplýva z jeho funkcie starostu obce, kde poškodená platí daň z nehnuteľností.

Súd prvého stupňa vykonal teda podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnej trestnej veci na hlavnom pojednávaní všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a tieto aj správne vyhodnotil a uzavrel skutkový stav tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Takto zistený skutkový stav aj v súlade so zákonom právne kvalifikoval, keď uznal obžalovanú vinnou z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Pokiaľ sa týka postupu súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanej, tu sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi súdu prvého stupňa, ktoré ho viedli k takémuto rozhodnutiu. Je faktom, že obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná a nemá ani priťažujúcu okolnosť. Trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov, so stanovením tiež pomerne citeľnej skúšobnej doby tridsiatich mesiacov, spolu s povinnosťou nahradiť poškodenej spôsobenú škodu je trestom, ktorý spĺňa všetky atribúty účelu trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák. a je zároveň trestom primeraným a spravodlivým.

Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd stotožnil s rozsudkom súdu prvého stupňa v celom rozsahu, odvolacie námietky obžalovanej nepovažoval za dôvodné, a preto odvolanie obžalovanej následne podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.